A városi és a kerületi tanácsaink egy éves munkájáról tárgyalt a városi tanács ülése

A tanácsülésen felszólalt N. M. Pegov elvtárs, a Szovjetunió Legfelső Tanácsa Elnökségének titkára, a szovjet parlamenti küldöttség vezetője

Tegnap délelőtt ülést tartott a városi tanács. A városi tanácsháza disztermét zsúfolásig megtöltötték a tanácstagok és a szegedi lakosok, akik vendégként jöttek el a tanácsülésre. A tanácsülés Nagygyörgy Mária elvtársnőt, városi tanácstagot, a Szegedi Kenderfonógyár igazgatóját választotta a tanácsülés elnökévé, majd az elnökség tagjainak megválasztása után Tombácz Imre elvtárs, a városi tanács végrehajtó bizottságának elnökhelyettese számolt be a városi és a kerületi tanácsok egy éves munkájáról.

Tombácz Imre elvtárs beszámolója

Tombácz elvtárs bevezetőjében hangsúlyozta, hogy a szegedi tanácsok is az ez évi márciusi párthatározat szellemében végezték feladataikat. A városi és a kerületi tanácsok a hatáskörükbe tartozó gazdasági feladatokat eredményesen ellátják — mondotta többek között Tombácz elvtárs —. A tanács irányítása alá tartozó ipari, kereskedelmi és szolgáltató vállalatok negyedévről negyedévre rendszeresen teljesítik tervüket: különösen a márciusi határozat óta kedvezően alakult az ipari és szolgáltató üzemeinkben az önköltség és a termelékenység. A tanácsi vállalataink közül számosan élüzemek, vagy kiváló vállalatok lettek. Mind több lesz azoknak a dolgozóknak a száma, akik száz százalékon felül teljesítenek. Az elmúlt időben azonban meglehetősen háttérbe szorult vállalatainknál a minőségi munkára való törekvés és erre mi magunk sem hívtuk fel a vállalatvezetőségek figyelmét.

A szegedi helyi ipar a harmadik negyedévben összesen 115.4 százalékra teljesítette termelékenységi tervét, az önköltség is lényegesen kevesebb az előírtnál. A vegytisztító és fodrász vállalat azonban tervét csak 96 százalékra teljesítette, a sütőipari vállalat fajlagos anyagfelhasználása pedig egy százalékkal magasabb volt az előírtnál. A város lakossága többet vásárolt az idén, mint a megelőző években.

Ez dícséri a kereskedelmi apparátus munkáját, bár még találkozunk helyenként olyan jelenségekkel, hogy a kiszolgálók nem a leghelyesebb magatartást tanúsítanak a vásárlókkal szemben.

A kedvezőtlen időjárás nagymértékben hátráltatta a betakarítást és az őszi munkákat. A városi és a kerületi tanácsok erőfeszítései nyomán azonban eredményesen befejeztük az aratást, a cséplést, a betakarítást. Befejeztük őszi vetéstervünket, ezzel is hozzájárultunk az ország jövő évi kenyerének biztosításához. Termelőszövetkezeteink az egyes munkák elvégzésénél mindig élenjárnak s a múlt évihez viszonyítva jelentősen emelkedik az egy munkaegységre járó forint összege.

Begyűjtési tervünket az elmúlt egy év alatt kerületenkint is teljesítettük. A város lakosságának többsége eleget tesz az állam iránti kötelezettségének. Elenyésző azoknak a száma, akiknél kénytelenek vagyunk adminisztratív eszközöket igénybe venni

A továbbiakban Tombácz elvtárs elmondotta, hogy a tanácsok igen tervszerűen gazdálkodtak az elmúlt választások óta a pénzzel, adóbevételi terveiket teljesítették, s általában 70—71 százalékra teljesítették a községpolitikai terveiket. Javultak az elmúlt esztendő alatt a város útviszonyai, bővült a világítási hálózat, sok közkifolyó létesült a lakosság kérésének megfelelően. A hátralévő időben a községpolitikai terveket maradéktalanul valósítsák meg tanácsaink. Az oktatás kérdéseivel foglalkozva elmondotta Tombácz elvtárs, hogy a középiskolákban szembetűnően számottevő volt a munkás- és paraszt-fiatalok lemorzsolódása. Mivel — különösen az általános iskolákban — évről évre emelkedik a beiratkozó tanulók száma, a szegedi tanácsoknak sürgős feladata, hogy tervbe vegyék az elkövetkező esztendőre az iskolák bővítését, új tantermek biztosítását. Hibaként említette meg Tombácz elvtárs, hogy az egy esztendő alatt a városi tanács végrehajtó bizottsága csak alkalmilag tartotta a kapcsolatot az egyetemek tudósaival, a főiskola tanáraival, az egyetem és a főiskola ifjúságával. Foglalkozott a beszámoló a város egészségügyi helyzetével, a tanácsi munka feladataival, a városi és a kerületi tanácsok kapcsolataival, majd összefoglalva megállapította:

A városi és a kerületi tanácsaink jól állták meg a közel egyéves próbát. A tanácsok tekintélyének további szilárdítása, népszerűségének növelése, valamint tömegkapcsolataink egészséges szélesítése csak úgy valósulhat meg, ha a tanács, a végrehajtó bizottság és a szakigazgatási szervek alapos, körültekintő, gyors munkát végeznek és bürokráciamentesen dolgoznak. Ez az alapja annak, hogy a tanács — mint államhatalmi, államigazgatási és mint a legszélesebb tömegszervezet, proletárdiktatúránkban funkcióját maradéktalanul betölthesse. Ez lesz a biztosítéka annak, hogy az 1956. január 1-én megkezdődő második ötéves tervünk feladatainak reánk eső részét bő tapasztalatokkal meggazdagodva, maradéktalanul megvalósítsuk.

Tombácz Imre elvtárs beszámolója közben a városunkba érkezett szovjet parlamenti delegáció tagjai léptek a tanácsterembe. Óriási tapsvihar, szűnni nem akaró lelkes éljenzés fogadta a kedves vendégeket. Mindenki felállva köszöntötte a baráti szovjet nép küldötteit. A tanácsülés elnökének javaslatára a tanács nagy lelkesedéssel választotta az elnökségbe N. M. Pegov elvtársat, a Szovjetunió Legfelső Tanácsa Elnökségének titkárát, a parlamenti delegáció vezetőjét és tagjait. A tanácsülésen részt vett Vég Béla elvtárs, az MDP Központi Vezetőségének titkára, Rónai Sándor elvtárs, az országgyűlés elnöke, Nagyistók József elvtárs, az országgyűlés alelnöke, Darabos Iván elvtárs, a Népköztársaság Elnöki Tanácsának titkára és a Szovjetunió magyarországi követségének képviselői is.

A beszámolóhoz többek között hozzászólt Mison Gusztáv, az I. kerületi Tanács VB-elnöke, Tasnádi Lajos, a II. kerületi Tanács VB-titkára, Nagy László tanácstag, a Szegedi Tüdőgondozó igazgatója, Lődi Ferenc tanácstag, Siprikó Gyula tanácstag, a Vízművek igazgatója, Hévizi Jánosné tanácstag, a Szegedi Textilművek ÜB-elnöke, Nagy Sándor tanácstag, az Alkotmány TSZ elnöke, Jávor Tiborné tanácstag és még többen.

Felszólalt N. M. Pegov elvtárs is.

N. M. Pegov elvtárs felszólalása

— Kedves Elvtársak, kedves Városi Tanácstagok! Rendkívül meghatott bennünket az az őszinte baráti fogadás, amelyben Szeged dolgozói részesítették a Szovjetunió Legfelső Tanácsa küldöttségének tagjait. Felhasználom ezt a lehetőséget, hogy üdvözöljem Önöket és arra kérem a városi tanács tagjait, hogy delegációnk nevében legőszintébb jókívánságainkat adják át a város lakóinak.

— Az alatt a rövid idő alatt, amit Budapesten eltöltöttünk, alkalmunk volt meggyőződni azokról a hatalmas, jelentős sikerekről, amelyeket a magyar nép a Magyar Dolgozók Pártja vezetésével a szocialista építésben elért.

— A népi demokratikus rendszer az Önök országában is kimeríthetetlen lehetőségeket tárt fel a dolgozó nép előtt életszínvonalának emelése, politikai gazdasági erőinek növelésére. Mi — mint az Önök őszinte barátai — a legőszintébben örülünk az Önök sikereinek és azt kívánjuk, hogy ezek a sikerek napról napra növeljék a magyar nép és a népi Magyarország erejét.

— Ismeretes előttünk, hogy a Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetősége által annakidején leleplezett ellenséges jobboldali elhajlók milyen károkat okoztak a magyar népgazdaság iparában, mezőgazdaságában és kultúrájában, s lelkesen üdvözöljük azokat a hatalmas sikereket, amelyeket a magyar nép a jobboldali elhajlók ellenséges tevékenysége felszámolása terén elért.

— Szeretnénk megfordulni a Magyar Népköztársaság városaiban, falvaiban s minél több gyárral, termelőszövetkezettel, intézménnyel megismerkedni. Szeretnénk testvéri módon beszélgetni a magyar dolgozókkal, hogy jobban megismerhessük azokat a hatalmas változásokat, amelyek a mai Magyarországon végbemennek. Szeretnénk képet kapni arról, hogyan oldja meg a magyar nép a szocialista építés hatalmas feladatait.

— Ezért jöttünk az Önök városába — abba a városba, amely nemcsak azért dicső, mert e város főterén beszélt annakidején a magyar nép egyik legnagyobb forradalmára, Kossuth Lajos, hanem azért is, mert ebben a városban ma is élnek és virágoznak ezek a harcos, forradalmi tradiciók. Ismerjük azt, hogy az Önök városában az első ötéves terv idején új ipari létesítmények épültek, többek között az országuk határain túl is ismert Textilművek, új mezőgazdasági termelőszövetkezetek jöttek létre, lefektették az alapját a mezőgazdaság szocialista átszervezésének.

— Meg vagyunk győződve, hogy a Szovjetunió Legfelső Tanácsa küldöttségének magyarországi látogatása, a delegáció érintkezése a magyar nép széles tömegeivel, hozzájárul a mi régi és szoros barátságunk további elmélyüléséhez, annak a barátságnak az elmélyüléséhez, amelyet mi, szovjet emberek őrzünk és őrizni fogunk örökké.

— Kedves Elvtársak! Engedjék meg, hogy a Szovjetunió parlamenti küldöttsége nevében új sikereket kívánjak Szeged dolgozóinak, Szeged Város Tanácsának, és hogy megköszönjem azt a szívbőljövő, baráti fogadtatást, amelyben bennünket részesítettek.

— Éljenek Szeged dolgozói, éljen a munkaszerető magyar nép, éljen a magyar és a szovjet nép örök, eltéphetetlen testvéri barátsága.

Pegov elvtárs felszólalását többször félbeszakították a tanácstagok és a vendégek tetszésnyilvánító tapsai. Szűnni nem akaró lelkesedéssel fejezték ki a tanácsülés részvevői a magyar és a szovjet nép széttéphetetlen barátsága iránti ragaszkodásukat.

Végül a végrehajtó bizottság által a tanácsülés elé terjesztett határozati javaslatot, amely a további munka megjavítását szabta meg, egyhangúlag elfogadták.

Ujító-hónap a Kenderfonógyárban

Tudósítónktól.

Az üzemben november 15-től december 15-ig újító-pályázati hónapot tartanak, amelyre igen komolyan készültek a műszakiak is. Felmérték az üzem legégetőbb problémáit, melyek arra várnak, hogy az újítók jó ötletekkel megtalálják a megoldást. A benyújtott javaslatokat három napon belül elbírálják, hogy a hasznos újítások mielőbb a termelés segítő eszközeivé váljanak. Az ötletek kidolgozásához műszaki bizottság nyújt segítséget az újítóknak. Helyes lenne, ha az újításokkal való ilyen irányú foglalkozást az újító-hónap után is állandósítanák.

A népek lelkiismeretével

Lehet másképp is, mint a fegyverek
hideg vasával szólni érted,
te sokpörű világ.
Az Ember sose fárad el, ha izma
hegyet feszít, hogy mélyre lásson
s ezer titoknak fejtse nyitját,
de széles izma hamar ernyed,
ha gödröt ás, hogy temetkezzen,
apró halmokba hordva szét a földet,
mely növeszthetne búzát is neki.

Lehet másképp is. Szóljatok,
ti parlamenti küldöttek, a népek
magabiztos lelkiismeretével,
mely lefogja már a kék-acél
sikongó bombák földrezuhanását,
s a kék-acélból szerszámot teremt.

LŐDI FERENC

A szovjet parlamenti küldöttség látogatása a Textilművekben

A szovjet parlamenti küldöttség tagjai, — élükön N. M. Pegov elvtárssal — a kíséretükben lévő magyar párt- és állami vezetőkkel pénteken délután a Szegedi Textilművekben tettek látogatást. A kedves vendégeket

őszinte szeretettel

várták. Amikor a parlamenti küldöttség és kísérete feltűnt az üzem bejáratánál, felcsattant a taps. Az üzem vezetői és dolgozói nevében Sarnyai Vencelné elvtársnő, igazgató forró szeretettel üdvözölte a baráti nagy szovjet nép képviselőit és kíséretét. S utána, mint régi jó barátok, ismerősök között megkezdődött a beszélgetés.

Jóformán néhány perc telt el csupán és a szovjet küldöttek elindultak, hogy megtekintsék Közép-Európa egyik legkorszerűbb üzemét. A gyári folyosón haladva megálltak, s érdeklődéssel vizsgálták a hatalmas táblát, amelyen a legjobb újítók fényképei voltak. A parkettás, neon-világítású munkaterembe belépve, a küldöttség tagjai nagy figyelemmel tekintettek szét, s különböző kérdéseket is tettek fel.

Haladt a küldöttség át a munkateremben, a halkan zúgó gépek között. S egyszer csak egy egyszerű gépolajozó asszony, Zsók Antalné odasietett Z. Sz. Omarova elvtársnőhöz, a Szövetségi Tanács elnökhelyettéséhez, tervező főmérnökhöz és

egy hatalmas krizantémot

adott át neki. A szovjet főmérnöknő és az egyszerű magyar munkásasszony megcsókolta egymást. A virágért pedig Z. Sz. Omarova egy szép jelvényt, a béke jelvényét tűzte fel Zsók Antalné munkaruhájára. A küldöttség üzemi útja közben sok munkásnő hagyta ott néhány percre gépét és a küldöttség valamennyi tagjának virágot nyújtottak át.

A fonodai látogatás után a szovjet küldöttek az üzem kultúrtermébe mentek, ahol szűnni nem akaró nagy taps köszöntötte őket. A gyár dolgozói nevében a szovjet nép küldötteit és kíséretét Balázs Antal elvtárs, az üzem mérnöke, — aki nemrégiben még a Szovjetunióban tanult — oroszul köszöntötte meleg szeretettel. Miután a szovjet küldöttek elfoglalták helyüket az elnökségben, megkezdődött az ünnepi gyűlés, amelyen nemcsak a Textilművek dolgozói, hanem a szegedi üzemek képviselői is ott voltak. Zombori Zoltán elvtárs többszörös sztahánovista, jelvénnyel kitüntetett fonodavezető ismertette az ötéves fennállását nemrég ünneplő Szegedi Textilművek életét, munkáját. Ezután V. N. Tyitov elvtárs, Ukrajna Kommunista Pártja harkovi területi bizottságának első titkára szólalt fel és a szovjet parlamenti küldöttség nevében meleg, testvéri szeretettel köszöntötte a Textilművek dolgozóit. Sok sikert kívánt a további munkához. V. N. Tyitov elvtárs beszéde után

ajándékokat adtak át

a Szovjetunió Legfelső Tanácsa küldöttsége tagjainak a gyár élenjáró, kitüntetett munkásnői. Megajándékozták a szovjet küldötteket egy díszes albummal, amely képekkel, s alatta szovjet—magyar felírással ismerteti a gyár születését, fejlődését, munkáját.

Megragadóan kedves volt, amikor a kisgyermekek lépkedtek a küldöttekhez és hófehér pamutfonalból készült babákat adtak át. A szovjet nép küldöttei magukhoz ölelték az apróságokat, Berges Sanyikát és a többieket. A többi szegedi üzem, a Ruhagyár, az Újszegedi Kender-Lenszövő, a Jutaárugyár, a Konzervgyár képviselői is elhozták ajándékukat a szeretett, kedves vendégeknek.

Az ünnepi gyűlés után — amelyen gyakran és szűnni nem akaróan éltették a szovjet és magyar nép megbonthatatlan testvéri barátságát — a szovjet küldöttek szívélyes baráti beszélgetést folytattak az üzem vezetőivel és élenjáró dolgozóival. Sarnyai Vencelné elvtársnő, a Textilművel igazgatónője beszélt az üzem munkájáról, a szovjet tapasztalatok alkalmazásának nagy hasznáról.

N. M. Pegov elvtárs, a Szovjetunió Legfelső Tanácsa Elnökségének titkára szólalt fel ezután. Elmondotta, örülnek annak, hogy meglátogathatták a Textilműveket. Köszönte a szívélyes, meleg fogadtatást. „Azt mondják, hogy az igazi szeretet nem tűr sok szót — mondotta. — Ürítsük poharainkat a szovjet és a magyar dolgozók egészségére. Kívánom, hogy a magyar munkások, a Textilművek dolgozói szép eredményeket érjenek el a jövőben is.“ G. D. Dzsavahisvili elvtárs, a Gruz Szovjet Szocialista Köztársaság Minisztertanácsának elnöke tört magyarsággal mondotta: „Éljen a magyar—szovjet barátság!“

Bakacsi Julia, a Textilművek kormánykitüntetett munkásnője szót váltott G. V. Jenyutyin elvtárssal, a Szovjetunió Kommunista Pártja kamonszki területi bizottságának első titkárával. Elújságolta Bakacsi Julia azt is, hogy résztvett a varsói VIT-en. Jenyutyin elvtárs a munkája felől érdeklődött, majd Bakacsi Julia fénylő kitüntetései mellé

egy szép szovjet jelvényt

tűzött. Péter János elvtárs, a Textilművek üzemi pártbizottságának titkára arról is beszélt, hogy az eredmények a párt útmutatásának köszönhetők. N. M. Pegov elvtárs mellett Pajlovics Jánosné, élenjáró munkásnő ült, s baráti szavakat váltottak.

Testvérként beszélgettek egymással a szovjet és a magyar emberek. Aztán, amikor a búcsúra került a sor, bizony nehezen ment az. Nem könnyű a kedves barátoktól elválni. S a Textilművek dolgozói, a szovjet küldöttség tagjai bizonyosan sokáig emlékeznek a látogatásra, találkozóra.

A DISZ Központi Vezetőségének felhívása a vasgyűjtő-hónap sikeréért

A Minisztertanács határozata alapján november 15-én vasgyűjtő-hónap indult az országban. Ez alkalomból a DISZ Központi Vezetősége felhívással fordult a fiatalokhoz: szervezzenek vasgyűjtőbrigádokat, kutassák fel a felhasználható, heverő anyagokat és szervezzenek versenyt a DISZ-szervezetek között.

A legjobb eredményt elérőket megjutalmazzák.

Már az első nap másfélezer látogató az „atomvonaton“

Ma délután még megtekinthetik az érdeklődők

Korai havaseső csapkodja az utcát, s paskolja az arcokat, mégis a cudar idő ellenére hosszú sor tolong a gőzfürdő előtti villamos mellékvágánynál. Nagy szürke vasúti kocsi állt itt, rajta messzirehirdető betűkkel: „Atomkiállítás“. Ez vonzza úgy az érdeklődőket, ide igyekszenek nagy tömegekben az emberek, férfiak, nők, fiatalok egyaránt.

A hosszú vagonban láthatók valóban meg is érdemlik az érdeklődést. Megismerhetik itt a látogatók az atomenergia lényegét éppúgy, mint azt a világméretű küzdelmet, amelyet a békeszerető emberiség rokonszenvétől kísérve folytat a Szovjetunió az imperialistákkal szemben az atomfegyver betiltásáért és az atomnak békés célokra való alkalmazása érdekében. Az érdekes és ritka fényképek, eredeti fölvételek, s egyéb dokumentumok egész sorát kísérhetik végig figyelemmel a látogatók. Eredeti felvételt láthatunk például az 1945. augusztus 6-i hirosimai borzalmas robbanásról, láthatjuk az amerikai atomkísérleteket, amelyek már emberéletet is követeltek áldozatul és láthatjuk a világ első atomvillanytelepének berendezéseit, amelyet a Szovjetunió létesített az elmúlt esztendőben.

Nem fér bele egy rövid cikkbe mindaz a számtalan látnivaló, amelyet ez a vasúti kocsi hozott magával, s amelyet minden békeszerető embernek meg kell ismernie. Híre is futott ennek hamar a városban. Ezt bizonyítja az a tény is, hogy már az első napon több mint másfélezer ember kereste föl a kiállítást. S a látogatók nemcsak érdeklődők voltak, hanem egyben hitet is tettek a béke megvédésének, a gyilkos atombomba betiltásának gondolata mellett.

Három hete járja körútját a népszerűen „atomvonatnak“ nevezett kiállítás. Ma délután ötóráig még megtekinthetik a szegediek, s aztán folytatja tovább útját, hogy szerte az országban mindenütt a dolgozó embereknek föltegye a kérdést: „Atomvillanytelepet vagy atombombát?“